

kan jeg forstå, den 1. september 2001. Enhver dansk virksomhed, der er så tæt på at åbne et rejsebureau, ville have et økonomisk overslag over, hvad det sådan cirka kommer til at koste. Så jeg vil godt spørge, hvor meget der er sat af. Er det inden for den ramme, der bliver brugt i dag med 7-8 pct. af BNP? Hvordan vil det forvride det danske marked inden for rejsebureaubranchen? Har ministeren undersøgt med hensyn til lovgivningen i forhold til EU's lovgivning med konkurrenceforvridning osv.? Og i hvilke andre EU-lande er der i dag et statsejet rejsebureau? Er det reelt nødvendigt at have et rejsebureau?

**Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):**

Det er sundhedsministeren, og der gives lidt ekstra taletid.

**Sundhedsministeren (Arne Rolighed):**

Tak.

Til fru Gyda Kongstad omkring selve formidlingsenheden eller rejsebureauet: Det drejer sig om at formidle i størrelsesordenen 50 patienter om måneden, 1-2 om dagen. Det bliver ikke et stort bureau, det bliver formentlig et ekstra menneske, der skal knyttes til de allerede eksisterende formidlingsenheder. Det indgår i de udredninger, vi nu har med Amtsrådsforeningen, og det finder vi en løsning på.

For så vidt angår hr. Preben Rudiensgaards spørgsmål om, hvad jeg forstår ved bedre støtte til de døende, så er der nedsat en arbejdsgruppe, der frem til april også som led i vores aftale med kommunerne skal komme med forslag til, hvordan vi gør det bedre over for de døende. Det er de palliative områder. Det er bedre ophold på sygehusene. Det kan også indbefatte hospice, men sidst men ikke mindst også: Hvilke støtteforanstaltninger er der til hjemmet? Det tager vi op, og det drøfter vi i de kommende forhandlinger, der finder sted her i maj og juni måned.

Til hr. Jørgen Winther kan jeg sige, at det nu engang er sådan, at her er tale om en lang række vældig fornuftige sundhedspolitiske visioner og ideer, som nu punkt for punkt i løbet af foråret vil blive trukket ned og konkretiseret, og der vil komme forslag til, hvorledes det kan realiseres, og hvilke tidsplaner det vil indebære, og også hvilken finansiering, og hvad det koster.

Så hr. Jørgen Winther kan være helt tryk ved, at de her konkrete forslag kommer tilbage, og han vil få dem at se ét efter ét.

**Jørgen Winther (V):**

Det er da noget ærgerligt; vi har en spørgetid, og ministeren har 4 dage til at forberede sig i og finde ud af, hvad det her cirka vil koste. Jeg kan godt nøjes med et cirkabeløb for, hvad de her udgifter måtte være.

Så vil jeg sige, at for få dage siden har jeg talt med ministeren og har spurgt, om de kræftpatienter i Danmark, som gerne vil have noget medicin, der kan forlænge deres liv, ikke kan få det. Det gælder også den tidligere sundhedsminister; det drejede sig om medicin til brystkræft. Nu er det så medicin til tyktarmskræft, som vi talte om i går.

Disse patienter i Danmark ønsker at få denne form for medicin. De ansvarlige overlæger siger, at de ikke har penge til det. Så hører vi både statsministeren og sundhedsministeren komme med alle disse her flotte ord, som jeg snart kan udenad, om den kærlige hånd, det varme håndtryk, god omsorg osv. Men det er jo tomme ord, vil jeg gerne sige til ministeren. Der er jo ingen konkrete handlinger og forslag bag.

Når man som minister kommer med forskellige forslag og initiativer, må man have gjort sig tanker om, hvad det måtte koste, når det bliver gennemført. Befolkningen er ved at være træt af den nye sundhedsminister, som har lovet så meget og talt om de kærlige ord. Samtidig ligger der patienter, der ikke kan få den nødvendige medicin. Det er ikke acceptabelt.

**Gyda Kongsted (V):**

Jeg kan forstå på ministeren, at det så er 1-2 patienter pr. dag, der skal sendes til udlandet. Det synes jeg godt nok er få patienter at skulle lave et offentligt rejsebureau for.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge ministeren, på hvilken måde og hvordan de samme 1-2 patienter rejser til udlandet i dag. Hvad er det, der gør, at man er nødt til at lave det her rejsebureau?

**Sundhedsministeren (Arne Rolighed):**

Til fru Gyda Kongstad: Det er ikke vigtigt for mig, om vi laver et statsligt rejsebureau eller der er et privat rejsebureau til at forestå det her. Det vigtigste for mig – og det er det, vi nu aftaler med Amtsrådsforeningen – er, at der er et bestemt sted, man kan henvende sig til, og hvor patienten kan få støtte omkring rejsevirksomhed, ophold, oversættelse af journalen, oversættelse i klinikken, så patienterne kan være trygge,